

Spomin na šolo

Ko hodil sem v prvi razred,
sem dve »šprahi« se učil;
materno sem znal prav dobro,
drugo pa sem mal' kazil.

Prvič peljem se v mesto
me nič ni bilo sram,
bil sem le prav ponosen,
da materno besedo
zares prav dobro znam.

Grem ravno dol po placu,
pa vpraša me nekdo,
le kam ta cesta pelje.
Smeje pokažem mu z roko:
Kar tu douta lei do do.